

**Boj o investituru
1075–1122**

Úvod do terminologie

- Investitura
- Spirituália
- Temporália
- Říšská církev (Reichskirche)

Klášter Cluny

- založen roku 910 aquitánským vévodou Vilémem
- nepřiliš úrodná oblast
- vybaven rozsáhlými svobodami

„Clunyjské svobody“

- Imunita samosprávní
- Imunita soudní
- Imunita majetková
- Možnost odvolat se ke svatému Petru

„*Libertas ecclesiae*“ a Stolec svatého Petra

1002–1046

Po smrti Oty III. (1002) oslaben přímý vliv
císařské moci na italské půdě

Sílící hlas římských patricijských rodů
Tusculů a Crescentiů

Tusculští papežové

Benedikt VIII. (1012–1024)

Jan IX. (1024–1032)

Benedikt IX. (1032–1044)

1044–1045

Nepokoje v Římě, dosazen Silvestr III.

1045

Benedikt IX. nechal Silvestra III. vyhnat, poté
prodal úřad Řehořovi VI., ale zároveň odmítl
odstoupit

Schizma

Benedikt IX., Silvestr III., Řehoř VI.

Synoda v Sutri (1046) a emancipační reformy

Reformní papežové:

Kliment II. (1046–1047)

Damasus (1048)

Benedikt IX. (1047–1048)

Lev IX. (1049–1053)

Stabilizována kurie

7 biskupů

28 kněží

18 jáhnů

Okruh spolupracovníků

Humbert ze Silva Candida

Fridrich Lotrinský (Alexandr II.)

Hildebrand (Řehoř VII.)

Svolávání pravidelných synod

„Normanská“ otázka

Civitata 18. června 1053

Velký rozkol 1054

Konkordát z Melfi 1059

Jihoitalská léna sv. Petra

**Řehoř VII.
(1073–1085)**

1047/1073
Hildebrand (kardinál)
1073
zvolen lidem, jeho volba byla
rádci Jindřicha IV. zpochybněna
1075
Dictatus papae (27 tezí)
Exkomunikace Jindřicha IV.
1077
Canossa
1080
Druhá exkomunikace
1084
Římská jízda, Řehoř pod
ochranou Normanů
1085
Smrt v Salernu

„Pout' do Canossy“

1065

Jindřich IV. prohlášen za dospělého

1070

Spor s Otou z Northeimu

1073–1075

Saské války

1076

Exkomunikace Jindřicha IV.

1077

Pout' do Canossy (smír s papežem)

Část knížat odepřela poslušnost

Volba proti-krále

Rudolf Švábský

(1077–1080)

Heřman ze Salmu

(1081–1088)

Konkordát wormský

23. září 1122

(Pactum Calixtinum sive Heinricianum)

1122

Potvrzen na dvorském sjezdu v Bamberku

1123

Kalixt II. jej nechal schválit Prvním lateránským koncilem

Základní pravidlo:

Na území severně od Alp císař nejprve propůjčil
temporália, poté papež udělil spirituália

Na území jižně od Alp papež nejprve propůjčil spirituália,
poté císař udělil temporália

**„Teritorializace“
římsko-německé říše**